

המכון לחקר עם עולם

כיצד חושב אלוהינו על חלוקת ארצו בציון?

מה אומרת לנו בשבועות רוח ההתגלות של ה'?

נקודת המוצא

בימים אלה חוגגים היהודים את חג השבועות, חג ההתגלות בה הושמעו עשרת הדיברות במעמד הר סיני, ואילו הנוצרים את חג "שפיכת רוח הקודש" (יואל ג' 1; יחזקאל לו' 27) של הברית החדשה.

מכאן שמתבקש לשאול, מה העניקה לנו "רוח התגלות" זו במרוצת תולדותינו – או מה הפיקו בני אדם מכך? ברצוננו לעסוק בשאלה זו במסגרת מאמר זה בהתייחס לדבר הנבואה על אודות גורל ישראל.

האם עלה בידי שליחיו ובאי כוחו של רוח ה' לשנות את פני העולם הזה או שמא צפויים לנו עוד מלחמות וזעקות מלחמה? ומה עוד צפוי לנו, הישראלים, בעתיד הקרוב?

רק בר-הדעת ובעל הידע לא יחיה כחיה כהת-חושים לתוך היום, למרות שנוער ישראל אינו מצטייר כמיוחד ומובדל מבני נוער אחרים בעולם בכך, שהוא רואה את מהות קיומו בהתגשמות דחפיו ועצמיותו (הדוניזם), כאילו העולם כולו אך מלא שחוק ושעשועים.

אלא שמי שעוקב אחר החדשות האחרונות על הקמת מדינה פלסטינית מאוחדת, אליה ישתייכו גם ארגוני טרור כחמאס, לא יכול להימנע מתחושה עזה של אי נחת.

כלום אין לו הוכחה מספקת, לציבור העולמי הרחב, עם מי יש ל"מלכי-ארץ" (תהילים ב' 2) עסק, כאשר עם ישראל עוד חי, על אף כל הניסיונות להשמידו במרוצת אלפיים שנות גלות מארצו, ולא עוד אלא חי מאז 1948 במדינה עצמאית, היא, כידוע לכול, מדינת ישראל. ודווקא למחוחה מהמפה חרתו ומוסיפים שכנינו הערבים לחרות על דגלם, מפני שלא יסבלו "מלכות ישראל" בקרבם, בקרב "האומה" המוסלמית. אי לכך מדאיגה מאוד העובדה שגם הקהילה הבינלאומית חושבת כעת לחלק את טריטוריית המדינה לאויבי ישראל המוצהרים. תוכנית זו אף כוללת יצירת פרוזדור החותך את ארצנו לשני חלקים, רק כדי שבסופו של יום חסידי החמאס יתאחדו ויחגגו עם חברי אמונתם ביהודה ושומרון, נחלת אבות הקדומה, על חשבון ביטחון ישראל וכדי שיוכלו לבוא בברית נגד עם ישראל. דוגמת פינוי יישובי חבל עזה הבהירה די הצורך, כי פירוק היישוב היהודי שם ובכלל זה גם נסיגת צה"ל לגבול המוכר בהוראתו של אריאל שרון לא הוביל לשלום המובטח עם ישראל, אלא, להפך, לביסוס האיסלאם הקיצוני בלבוש החמאס ושותפיו, שאך הוסיפו והמשיכו להמטיר במשך תשע שנים בסך 4686 רקטות על יישובי וערי עוטף עזה בדרום המדינה. לא נוח לקהילה הבינלאומית להפנים את העובדות האלה והיא ממשיכה מצידה להמר על שלום מדומיין עם הפלסטינים. ואני שואל את עצמי, מי ממדינות אלה הייתה סופגת ירי רקטות במשך שנים על שטח ריבונותה בלי להשיב מלחמה בעלת מענה הולם ואפקטיבי שיערה?

כאן המקום להזכיר, כי בבחירות הפלסטיניות האחרונות מפלגת האיסלאם הקיצוני של החמאס נחלה ניצחון חרוץ ולא משתמע לשתי פנים – גם בגדה. בהיר ונהיר, אם כן, שיש לפקפק גם בכוונות השלום ומתינותם של תושבי "ארץ הפת"ח" כלפי מדינת ישראל. איחוד של שני גושי הפלסטינים משמעותו גם "פיוס" תוך-פלסטיני שיטמון בחובו מגמה של הגברת ההתכנסות והעוינות כלפי "התוקפן והכובש הציוני" בהתעלם מהעובדה

ההיסטורית שישראל נאלצה להתגונן בשבע התמודדויות מלחמתיות אל מול חזית ערבית-מוסלמית מוצהרת למדי לגבי כוונותיה. ואף על פי שאין "מלחמה צודקת" מבחינה אתית טהורה, מדובר במקרה של ישראל בהישרדות פיזית כפשוטה, כך שגבולותינו כפי שמציירים אותם תביעות הפלסטינים אכן אינם עוד "בני-הגנה", כמושמע בטיעונו המוצדק של ראש המשלה, בנימין נתניהו, בביקורו האחרון בווינגטון. ואילו הפלסטינים, כדי להעניק לתביעתם משנה תוקף, מאיימים כעת בהכרזת מדינתם באופן חד-צדדי תחת חסותו של האו"ם בחודש ספטמבר הקרוב, דבר שכולל גם את התביעה לנסיגת ישראל לגבולות 1967. נשיא ארה"ב, ברק חוסיין אובמה, יחד אתו גם ראשי מדינות האיחוד האירופי שותפים מלאים כעת לדרישה לנסיגה ישראלית מהגדה. אולם בכך טמונה עצם השערורייה, כשזוכרים למשל את הכרזותיה והבטחותיה של קנצלרית גרמניה, אנגלה מרקל, שהבטיחה עוד מדוכן הכנסת את מלוא הסולידריות הבלתי מסויגת שלה עם המדינה היהודית.

כסף מהקופות הריקות של בעלי ברית המערב בעבור המתמרדים במדינות ערב

מכך שמנהיגי הג'י-8 החליטו במפגש הפסגה, שקיימו בדוביל, לתמוך במהפכנים הערבים במצרים, לוב, טוניסיה וכו' בכ-28 מיליארד אירו, ניתן להיווכח עד כמה הם נאיביים ובאילו כסילים, שלא למדו מאומה מהעבר, מדובר. וחייבים להזכיר בהקשר זה, כי מדובר באותה ארה"ב שטיפחה בזמנו את אוסמה בן לادن ושותפיו במאבק נגד הכובשים הרוסים באפגניסטן וסיפקה להם נשק וכן "סייעה" גם לסדאם חוסיין במלחמה נגד איראן. ועתה יואיל ממשל אובמה לתמוך בקיצונים מוסלמים בצפון אפריקה נגד שליטיהם לשעבר, הרודנים, בכסף ובנשק.

הרי שכדאי דווקא לנו, לישראלים, לזכור כי, אחרי הכול, קיימה מצרים מאז אנואר א-סאדאת את הסכמי השלום עליהם חתמה עם ישראל והייתה תוך כך גם מחויבת לסכל את זרימת אמצעי הלחימה דרך הציר הפילדלפי ובאזור מעבר רפיח לתוך רצועת עזה. אך כעת משתדלים גם בישראל להתעלם מקריאותיהם המתגברים של המוסלמים בקהיר, המתכוונים לבטל את הסכם השלום עם ישראל ושבינתיים אף פתחו את מעבר הגבול ברפיח, דבר שיאפשר בסופו של תהליך גם הברחות נשק באין מפריע לתוך הרצועה. במערב גם בוחרים להתעלם מצעקות הקרב של מנהיגי המורדים במאבק נגד קד'אפי, הקוראים בפה מלא חזור וקרוא "אללה עקבר"! או נחשוב על ההתקפות הרצחניות של חוגים איסלאמיסטיים במצרים כנגד המיעוט הנוצרי-קופטי, שחי תחת שלטון מובארק יחסית בבטחה. הנראית כך "תנועת הדמוקרטיה" במצרים ובמדינות ערב אחרות? ומי יערוב לכך, שבבחירות חופשיות באמת יעלו כוחות דמוקרטיים, כשבינתיים המפלגה המאורגנת היחידה במצרים היא זו של האחים המוסלמים?

יחד עם תנועות המרי האזרחי במדינות ערב יעלו במוקדם או במאוחר גם כוחות האיסלאם הקיצוני, כמו האחים המוסלמים, וזאת אף בבחירות סדירות – בדיוק כמו המפלגה הנאציונל-סוציאליסטית של היטלר בזמנו.

ומתבקש שלא יהיו אלה אלא הרוסים שיספקו לכוחות הללו את הנשק הנחוץ למאבק נגד ישראל, וזאת תמורת הכסף שיקבלו האיסלאמיסטים מהמערב ברוב אדיבותו.

פניו האמיתיות של האיסלאם

רק מי שמכיר את האיסלאם באמת, יודע, כי מוסלמי אדוק אינו מחויב לקיים הסכם שנחתם עם מי שאינו בן דתו אלא, בסופו של יום, "כופר", ולא – הרי שמדובר בהפרת מצוות הקוראן. כמו כן, דינו של מוסלמי הממיר את דתו הוא מוות. אשר על כן ניתן גם לקבוע, כי אין מדובר באלוהי ישראל ואבי-ישוע (הבשורה על פי לוקאס א' 68-79), כאשר מדברים על "אללה", מפני שתוכן בשורתה של "רוח ההתגלות" כביכול ששרתה על מוחמד עומד בסתירה גמורה וברורה לזה שבכתבי התנ"ך והברית החדשה גם יחד (בשניהם, על אף התוכחות, מעמד עם ישראל וארצו מרכזי ולא מעורער). מכאן המסקנה, כי שב כאן העימות עם מעין הופעה מחדש של האליל הקדום "בעל", אף הוא בזמנו אליל הרוב באזורנו, השש לקורבנות אדם כמו אשלייתם המקבילה של האיסלאמיסטים דהעידנא, החושבים שיזכו בחיי גן עדן כאשר יתפוצצו ויגרמו למות כמה שיותר בני אדם. כל זה לעומת יהוה אלוהינו אשר ציווה שלא תרצח (הדיבר השישי). העובדה שמרבים כיום לדבר ללא חשיבה והבדלה יתרה, ועוד בהתבסס על הכתובים הברורים הנ"ל, על "דתות מונותאיסטיות" אפילו מצידם של תיאולוגים

נוצרים ומנהיגי כנסייה וכולל האפיפיור ברומא, מגלה את בלבול הרוחות ("מגדל בבל") עד לתוך שורותיהם של אלה האומרים חכמים אנחנו והיו לכסילים (אגרת אל הרומיים א' 22).

ב-11. בספטמבר 2003 הזמינו אותי להרצות בכינוס משטרה בגרמניה על "הרקע הדתי של הטרוריסם האיסלאמי". מניתי שם את כל הפרקים (סורות) שבקוראן העומדים בסתירה מוחלטת לחוקים הנהוגים במדינת-חוק דמוקרטית. ב-17 סורות יש קריאות לרצח, הריגה, פציעה בגוף ומלחמה; 4 סורות מעודדות הטלות מום וענישות בייחוד גם של נשים; 2 סורות משוות את האדם לבהמות וקוראות להסתת עם; סורה כב' 29 מתירה הפרת שלום בית ושוד; 3 סורות סותרות את עקרון השוויון; 4 סורות נוגדות את זכויות הפרט ושלוש סורות נוספות שוללות את חופש האמונה.

הבורות על אודות מהות האיסלאם בקרב קציני המשטרה הנוכחים הייתה מזעזעת למדי, וזאת על אף התפשטותו ההולכת ותופסת תאוצה בכל רחבי אירופה ומה עוד כשבגרמניה לבד, למשל, נהנית מפלגת הירוקים תחת היושב-ראש המוסלמי שלה, ג'ם אזדמיר, מפופולאריות הולכת וגוברת. על כל פנים, המוסלמים בגרמניה סבורים, כי לא רחוק היום בו אחד מהם ימשול שם ומדברים על קנצלר מוסלמי ראשון עד שנת 2020. ודומה שהדמוגרפיה בהחלט תומכת בראייה כזאת, כשבשנת 2040 כל גרמני שני כבר יהיה מוסלמי. אף בישראל הרי מדובר רק בעניין של זמן עד שהערבים יהוו את הרוב באוכלוסייה. על כן, כשסוברים במערב, כי במזרח התיכון יתפרץ עתה עידן דמוקרטי בנוסח החופש השורר אצלם טועים ומטעים. כזכור איים כבר יאסר ערפאת בזמנו בהפעלת הנשק "הביולוגי"-דמוגרפי.

וכאשר הפגין ברק חוסיין אובמה בלונדון תמימות דעים עם שותפו הבריטי, ראש הממשלה דיייד קמרון, בעניין הנכונות לפשרות שישראל תידרש להראות, אזי חייבים לציין שפוליטיקאים אלו אינם מודעים לדבר ה' על אודות שיבת עם ישראל לנחלת אבות כמובטח.

ברי, על כל פנים, שתנועה דמוקרטית ממשית אינה מתיישבת עם מצוות הקוראן. שותפות עם מדינות מוסלמיות, כפי שמנהיגי הג'י-8 מדמינים אותה, איננה אלא אשליה יפה, מפני שמוסלמים מיליטנטים מזהים בגישה זו את חולשתו של המערב ואת קירבת מטרתם של הפיכת העולם כולו למוסלמי. וכדי להשיג את המטרה הזאת, הן אחיזת עיני "הכופרים" והן הסוואת המטרות ההגמוניאליות האמיתיות בגדר "מותר" ואף מצווה. החטא הקדמון של המדינות המתועשות המערביות טמון בעובדה, שהן שופטות את המדינות המוסלמיות לפי השלכת ערכיהן שלהן ומבלי לקחת בחשבון שהמדינות האלה מונחות על ידי דתם הבלתי-מתפשרת והמצווה את הקשר האמיץ בין דת ומדינה, דבר שאינו המקרה במערב הדמוקרטי. מגמות דומות קיימות גם בישראל, כאשר סטטוס האזרחות נקבע בעיקר לפי המוצא היהודי. כשל תפיסתי זה מתבהר, כשיו"ר הרשות הפלסטינית, מחמוד עבאס, מראה אומנם נכונות להכיר במדינת ישראל, אך לא כמדינה יהודית המגדירה עצמה מתוך שייכות שבטית בעלת השלכות גזעניות. אי לכך, על ישראל להיזכר במגילת העצמאות המחוברת עם קום המדינה ברוח דמוקרטית צרופה והקובעת את זכויות היסוד השגורות בדמוקרטיה ראויה לשמה, כמו חופש הדת, האסיפה והבעת דעה; דרישה תחתיה חותרים במיוחד נציגי המפלגות החרדיות בכנסת ללא לאות.

ה' שמע את תפילתי באופן חד משמעי

בהיותי בשנת 1965 רועה צאן בקיבוץ אילת השחר בגליל העליון לא מצאתי את הזמן לבקר בירושלים. ביקור כזה נזדמן לי רק עם מועד עליית משפחתי הרשמי ב-4. באפריל 1967. ב-21. במאי 1967 מצאתי לבסוף את דרכי להר ציון ומגדל כנסיית הדורמיציון הבטתי לעבר החלק המזרחי של העיר, שהיה מצוי תחת כיבוש ירדני. ואני נשאתי תפילה וביקשתי מהאל הגדול, שישמע את תפילתי לאיחוד מחדש של העיר, ובהביטי צפונה, גם לסיפוחה של נחלת האבות שביהודה ושומרון אל טריטוריית הליבה של מדינתנו. שלושה שבועות מאוחר יותר נתגשמה תפילתי בעקבות מלחמת ששת הימים. ואילו הנהגת המדינה רשמה את תהילת הניצחון לעצמה ("יש לנו את הצבא ואת המודיעין הטובים בעולם") במקום לתת את הכבוד לה' אלוהינו.

לאחרונה הזכיר נשיא ארה"ב לשעבר, ג'ימי קרטר, במאמר דעה שראה אור בניו יורק טיימס (25. למאי 2011) את החלטת מועצת הביטחון של האו"ם 242 ב-22. בנובמבר 1967, לפיה נדרשה ישראל לסגת משטחי

הפלסטינים. הנהגתה של ישראל הסכימה לכך, כאשר היה מדובר ב"שטחים" ללא היידוע (ה-שטחים) ועל כן גם לא היה מדובר על כל השטחים הכבושים.

ללא כל קשר ורק מהסיבות הביטחוניות הנודעות היה על ישראל לספח בשעתו את השטחים הכבושים מיד, דבר שהיה אומנם מביא לתנועות מחאה, בייחוד במדינות ערב, אולם רוב שאר האומות עמדו אז בבירור לצדה של ישראל. כיום כבר אי אפשר אפילו רק לחשוב על סיפוח כזה. אומנם הוצהר על ירושלים בחוק מה-23. ביולי 1980 כ"בירתה הנצחית של ישראל", אלא שלא ניתן להצהרה זו עד עצם היום הזה שום אישור מצד הקהילה הבינלאומית. ובכך בעצם כבר מזמן החל המצור על ירושלים כמתואר בספר הנביא זכריה יב' 3, שהתנבא על "אחרית הימים", מבלי שהעולם כלל מודע למצב הרה גורל זה. כבר לרגל התכנסותה בשנת 1983 בוונקובר שבקנדה גינתה מועצת הכנסיות העולמית, המייצגת מעל 400 כנסיות פרוטסטנטיות וקתוליות, בחריפות את סיפוחה למעשה (de facto) של הגדה המערבית ותוך כך גם את הפרת זכויות האדם של האוכלוסייה הערבית. זו רק ההוכחה לעיוורון לגבי הכוונות האמיתיות של האלוהים, בו מוכים כמעט כל נושאי האחריות בחו"ל, הן בפוליטיקה והן בכנסיות.

אלוהים מתכנן את גאולת ישראל צעד אחר צעד

זה קרה ועדיין קורה גם בימינו על ידי קירוב "עצם אל עצמו" לפי תמונתו של הנביא יחזקאל לקיבוץ גלויות ישראל מכל קצות תבל (יח' לז' 1 וגו'). גם הנאמר בפסוק 6 "ונתתי עליכם גידים והעליתי עליכם בשר וקרמתי עליכם עור", וכל זאת על "עצמות יבשות מאוד" (שם, 2), פירושו של דבר נכוחה: תקומתו ובריאתו מחדש של עם ישראל בארצו בימינו אנו. אלא שהרמיזה "ורוח אין בהם" (פסוק 8), על אף כל ההתפתחות המופלאה הנזכרת, משמע כי עדיין חסרה לנו בארצנו עד היום "דעת ה'" המכרעת וההכרחית, זו שתשרה עלינו רק עם שובנו אל משיחנו. הפסוקים 9-14 באותו פרק בספר יחזקאל לא מותירים שום ספק ששיבה זו תתחולל, כיוון שברצון ה', כי עם ישראל יחיה לפי עצתו השרירה וקיימת מימי קדם. כי למשה אמר "וחנותי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם" (ישעיה נה' 7; ירמיה יב' 15; מב' 12; איגרת אל הרומיים ט' 15.18). הנה כי כן: "ארץ, שמעי דבר-יהוה!" (יח' לו' 1; לז' 4), מפני שעוד משול ישראל לעצמות יבשות.

ברם, כבר בפרק לו' מצביע הנביא יחזקאל על גאולת ישראל, אשר תהיה פועלו של האלוהים עצמו ולא תוצאה של הסכמים פוליטיים או יכולת צבאית גרעינית. בינתיים מתפארים אויבי ישראל בכך, שגם מנהיגי הקהילה הבינלאומית הולכים ומצטרפים כעת לתפיסתו של מחמוד עבאס בדרישתם מישראל לסגת לקווי 1967. אך לא, במות העולם ביהודה עוד לא היו למורשתם של הערבים, כפי שהזכיר יחזקאל (לו' 2). כיוון שהיות ארצנו "לבז וללעג לשארית הגוים" (שם, 4) בעצם מהווה פגיעה ישירה בחפץ ה' עצמו, הנשאר נאמן לייעוד עם ישראל להיות בסופו של תהליך לעם השליחות לכל העמים. אחרי הכל, לא היה זה ישראל ששדד את ארצו, אלא הרומיים בראשונה ולאחר מכן הערבים, שכרתו את היערות ורעו את צאנם בארץ הצבי עד שהייתה להרי טרשים קרחים ושוממים.

במילים שלא משתמעות לשתי פנים קבע האלוהים, כי יישאו שכנינו את כלימתם, מפני שניסו למנוע בלחימתם נגד ישראל גם את התגשמות עצתו (יח' לו' 7.21; מיכה ז' 15-16). יחד עם זאת, יודגש במפורש, כי אין לעם ישראל מעצמו שום זכות או יתרון בפני האל הקדוש, ולא עוד אלא שתקומת "מלכות" ישראל נובעת מנאמנותו של האל לבריתו בלבד. חטאת שלילת המשיח בדמותו כעבד ה' בשרירות לבו של ישראל היא המקור לאינוס הגואל המשיחי (ישוע) ופועלו בידי הגוים. כל צרה או מצוקה שעוד צפויה לנו מטרותה, שנכיר בעבד ה' זה, שעדיין סובל מ"פשעינו" (ישעיה נג'), ושנבקש את פניו בכל לבבנו. חזק ה' מעמו העיקש ששב לציון. אלא ששיבתו הפיזית לארץ האבות הייתה התנאי המוקדם, כדי שבשורת ישועתו ושלומו תגיע אל לב העם. או אז גם "לא אשמיע אליך עוד כלימת הגוים וחרפת עמים לא תשא-עוד" ותחת "כלימה" זו נופלת גם החלטת "אדוני העולם הזה" לבוא כנגד עצת ה' בדרישה לישראל כי עלינו למסור מאדמת ביתנו דווקא לידי אויבינו המסורתיים.

אומנם חרה אפו של ה' על דרכי ומעללי ישראל, כאשר מאסו ביד ישועתו הנטויה לשלום בדמות משיחו ובעקבות זה אף נחרב בית המקדש בשנית ואבדה זכותנו על ביתנו בארץ האבות למשך כמעט אלפיים שנה, תקופה חסרת תקדים באורכה בתולדות עמנו. אלא שקום המדינה בשנת 1948 אותה בבירור, כי אין ה' משלים עם מצב זה. הנה כי כן, גם הדגשתי והצבעתי ללא לאות על הקשרי תולדות ישועתנו הללו משך כבר יותר מ-31 שנים וב-87 מודעות שראו אור בעיתונות הארץ. ואינני בונה תוך כך על בשר ודם ולא מבקש למצוא

חן בעיני תיאולוגים נוצרים או פוליטיקאים או אף רבנים בכירים, שעוד לא הבינו כלל לאיזה עידן הרה גורל הגיענו הקדוש ברוך הוא. ולאחר אושוויץ היה עלינו להבין היטב, עד כמה נורא הוא ליפול לידי משפט ה', כי מי ירצה לריב אתנו (אל הרומיים ט' 20)? אלא שרק עמנו עוד לא הבין את כורח ההתמודדות עם הבשורה היקרה שבברית החדשה, שהרי הנביא יחזקאל דיבר מפורשות (יח' לו' 26-27) על כך, כי ה' מבקש לתת בנו "לב חדש" ו"רוח חדשה", שיבטלו את הכללים חסרי הרבניים בבחינת מצוות אנשים מלומדה, שלא יודעים אהבת הזולת מהי, מפני שהאל הוא אהבה ורצונו כי ייושע לכל בן אדם ותינתן לרבים הזכות לרשת את מלכותו. על כן הפניתי גב לרוח השפטים והשפיטה של המתחסדים החושבים עצמם לצדיקים וכן גם לכוהני דת, כמרים ופובליציסטים נוצרים יהירים, שלא נכונים להעניק חסד לרשע שחטא, אך שב מדרכו באמת. אין הם יודעים את ה', כי אילו הוא היה שופט ללא רחמים לפי מידתם, לא היה נותר איש שיזכה לחיי אמת, כפי שציין כבר המשיח ישוע בבשורה לפי מתי (ז' 21-23). על כן, לא אבקש למצוא חן בעיני בני אדם, כי אם את פני האלוהים ומשיחו.

עם נעשק בידי מתחסדים בקרבו

הנביא ירמיהו כבר הודיע לנו (יר' לא' 34-30), כי ימים יבואו לאחר תפוצת העם ובכוונתו של האלוהים לכרות עמנו "ברית חדשה", ברית שלא תהיה ברית-השוואה לברית שכרת בהר סיני (שם, 31), "אשר המה הפרו" בכך, שעד עצם היום הזה לא מקיימים בקרבנו את המצווה החשובה ביותר והיא אהבת הזולת. הברית החדשה תהיה ברית-דעת, "ולא ילמדו עוד איש את רעהו", כיוון שמדובר בברית החקוקה על לוחות הלב ושתשכון בתוך האדם. בצער רב יש אומנם לקבוע, כי הכנסיות עצמן לא הבינו ולא הפנימו את הברית החדשה הזאת, אותה כרת המשיח ישוע בדמו, אלא כיתנו את צלב הישועה לחרב זורה חורבן ויוצר קדושים מעונים אפילו בשורותיהם של הנוצרים עצמם. לא כוהני הכנסיות ולא הרבנים בושו והכלימו עוד על מעלליהם נוכח כל הטוב שהעניק האלוהים לעמנו בזמן הזה (יח' לו' 32). ניכר מכאן, עד כמה מועט לימוד דבר ה' אצל תיאולוגים ורבנים אלה, ש"רועים" בעיקר את עצמם ודואגים לאינטרס הצר שלהם. את הדוגמה האחרונה מספקים הרבנים שאמורים לפי חוק חדש, ועל אף העוני השורר בארץ, לקבל העלאה במשכרתם בכ-250% מ-16,000 ל-29,000 שקלים בחודש. אינם עדיפים, אם כן, למשל על הכמרים בגרמניה, המקבלים מתוך מיסי הכנסייה משכורות ותשלומי פנסיה מכובדים למדי, כך שאין להם כל "תמריץ" לדאוג ולטפל באמת בצרכי צאן מרעיתם. תכופות הם מגיעים באיחור לערש הדווי או בכלל לא מבקרים חולים. ואילו הרבנים בארצנו, לא רק שהם מבקשים לעצמם משכורות נאות, אותם "מייצר" משלם המיסים, אלא משלשלים לכיסם מעטפות עם סכומים לא פחות מכובדים, אם כי לא רשמיים, עבור כל השתתפות בטקס דתי כגון בר-מצווה, חתונה או קבורה. לאיזה שכר נוסף עוד ייצפו "כוהני-הדת" הללו מידי ה', כאשר הם את שלהם כבר קיבלו עלי אדמות? ואכן, אני מרשה לעצמי להודיע קבל עם ועדה, כי כל האנשים הללו את שכרם כבר קיבלו. הם כולם הפכו את האמונה לעסק משתלם – וכמוהם, כן גם "רועי צאן" רבים בקהילות היהודים המשיחיים כאן בארץ!

איך אפשר לבחור דווקא בחרדי אשכנזי כמשה גפני ליו"ר ועדת הכספים הפרלמנטרית, שבראש ובראשונה ידאג לאינטרס הסקטוריאלי הצר של צאן מרעיתו וישלח את ידו בקופה הציבורית, לה הסקטור שלו כמעט ולא תורם שום דבר בייצור התל"ג? היה זה אותו משה גפני שביקש את הענשת כל מי שרק מחלק לאזרחים יהודים את ספר המקרא הכולל את הברית החדשה בשנה אחת בבית סוהר. ובידי גזענים כאלה מופקדת ההכרעה על חלוקת כספי ציבור משלמי המיסים, רק מפני שבנימין נתניהו תלוי בקולות שותפיו החרדים לקואליציה. חזרנו לימים עליהם זעק ישעיהו הנביא "ויקו למשפט והנה משפח לצדקה והנה צעקה" ואוי לנו על הפרסה הזאת שמתחוללת כיום לפני עינינו. אי לכך, אין אלא להסכים עם דעתו של חבר הכנסת ניצן הורוביץ (מרצ) שציין בצדק כי החלטותיו של מר גפני עושקים את העם (הארץ מה-24. במאי 2011). כמו שכתבתי בעבר כבר חזר ונשנה, כן מחייב גם ח"כ הורוביץ את עקרון הפרדת הדת והמדינה. אלא שכיוון שראשי ממשלה בישראל נתונים לסחיטה בידי מפלגות החרדים המתחסדים כדי להרכיב קואליציות-רוב לשלטון, דומה, שלא ישתנה שום דבר במצב עגום ומצער זה בעתיד הנראה לעין. בתפיסה דומה מחזיק, לפי אותה כתבה בהארץ, גם סמנכ"ל הארגון "חידוש", שחר אילן.

מה יסייע בידי ישועת ישראל?

אלוהי אבותינו חפץ רק בטובת עמנו ולשם כך אף בכוונה מבודד את ישראל בקרב משפחת העמים, וזאת, כדי להופיע לבסוף כגואל בלבדי של עמו אשר שוב היה נידון – אלמלא התערבותו באחרית הימים – לכליה (זכ' יב'). אבל האמת חייבת להיאמר על המצבים כפי שתוארו כאן ואנו עדים להם בארץ הזאת: הם רק יעכבו את ישועת ה', בייחוד אם נחשוב ששליטת משיחיותו של ישוע עדיין נתפסת במחוזותינו כחלק ממסורת עמנו, ואילו אין שום בעיה כשחסידי חב"ד, למשל, מוסיפים ומצהירים מתוך הערצה בלתי מסויגת על הרבי מלובביץ' הקשיש, שנפטר בשנת 1992 ומעולם לא ביקר בישראל, כמלך-המשיח. לעומת זאת, כשמדובר על שליחותו של ישוע כמשיח ישראל ישימוצו אותך מיד כלא-יהודי, וזאת, על אף המחיר הכבד והנורא והדוקר לעין ששילמנו על שליטתו וביטולו. אבל אם תעריך כל רב פלוני כמשיח, אף כי כלל לא נולד בבית לחם ולא מתייחס על שושלת דוד לפי הכתוב בספר הנביא מיכה ה' 1, לא תקלע בשום מכשול. מתחסדים חסרי-רוח מעין אלו לא מכירים אפילו את הכתוב בספרי התנ"ך שלהם, כאשר צוין גם בספר יחזקאל במפורש (לז' 24), כי על "עבדי דוד", קרי המשיח מבית דוד, להיות למלך עמו ול"רועה אחד" על כולנו. בעקבותיו עלינו לקיים את מצוותיו שהטיל עלינו (הבשורה לפי יוחנן יג' 34-35) ולאהוב לא רק את ה' בכל מאודנו ובכל נפשנו, אלא גם את הזולת, את רענו – "כמוך". זהו קנה המידה המחמיר בראש ובראשונה עם ההולכים אחריו שרק על ידי אהבה זו מצטיינים ככאלה לכתחילה, ציון שבהחלט לא ניתן להעניק לנוצרים רבים. אלא שדא עקא, שני הצדדים חטאו – הן הכנסייה-הנוצרים והן הרבנים. הברית החדשה לבדה בבחינת ברית עולם (יח' לז' 25-28 וגם יש' מט'). הדגש על ה"אנוכי" האלוהי החוזר ונשנה בהקשר הזה, פירושו הבהרה מודגשת, כי הוא יגשים לבסוף את אשר שם לו למטרת-על – לתפארת שמו. רק לעם השב לציון צפויה "ברית שלום ברית עולם" מובטחת זו (יח' לז' 26) ומלכות-העולם של הבן שנולד לנו (יש' ט' 5-6) ושמו ישוע. זאת גם הסיבה שכל מאמצי השגת שלום (פוליטי) על חשבון ביטחון ישראל סופם שיידונו לכשלון. אמן.

הצעתנו יקרת-הערך וללא כל תשלום

מודעותינו שפרסמנו במשך עשרות השנים האחרונות תכליתן לפעול נגד הונאה עצמית והולכת שולל רוחנית-לכאורה. אין למכון שלנו שום אינטרס עצמי, דבר שבהיר מתוך העובדה שאנחנו לא מבקשים "לתת על פיהם" (מיכה ג' 5), לא של הכנסייה שיכורת הניצחון ולא של רבנים תאווי השלטון. ברצוננו לראות את עמנו הופך לעם של אזרחים בוגרים המהרהרים ברצינות ובחירות על גורלם וייעודם בתור עם העדות לכל העמים. הגרמנים היו לעם של קונפורמיסטים מתרפסים כמו כלבים, שהלכו שבי אחרי בן בליעל מאוסטריה בשם אדולף היטלר, דבר שעומד בסתירה בלתי מתישבת בעליל עם איפיונם כעם של משוררים, הוגים ומלחינים גיאוניים. ועם זאת, הייתה זאת נפילתו הגדולה של עם שעשה לעצמו כבר קודם לכן שם ידוע לשמצה בתולדות האנושות על ידי האנטישמיות שלו. זה חייב לשמש אותנו כתמרור אזהרה, שלא ליפול קורבן לסתגלנות שבטית עיוורת. גם כנגד מגמות מעין אלה פועל המכון שלנו. מטרתנו היא ביטול הסתר הפנים של ה' כלפינו והתגלות חסדו ושלומו בהם תלוי קיומנו, כפי שעוד יתבהר.

ומכאן קריאתי לכלל אזרחי מדינה זו, אך בייחוד אל קהל עולי ברה"מ לשעבר שזהותם היהודית מושמעת כה תכופות: אל יחת לבכם לנוכח ההסתה המתמשכת בקרב עמנו מצד יהודים המתיימרים להיות "שומרי מצוות", כי אין להם שום זכות או יתרון עליכם! אנו עומדים בצד אלה בעמנו שזכויותיהם נרמסות ולא בצד הכיפה השלטת או תאווי-שלטון, כי תהילתם תחלוף. אצלנו תלמדו על המשך מפת הדרכים של אלוהים כפי שהניחה בדברו שבתנ"ך.

אנו מתכבדים להציע לכל המעוניינים את ספר התייעוד "ייעודו ועתידו של עם ישראל", פרי עתו של מחבר שורות אלה, ללא תשלום. כמו כן, ואף זאת ללא כל התחייבות או תשלום, את ספר המקרא השלם, הכולל את הברית החדשה כמסמך רוחני ממעלה עליונה של תולדות עמנו שמחבריו היו רובם ככולם יהודים שכתבו בראש ובראשונה אל אחיהם היהודים.

בברכה

המכון לחקר עם עולם

קלאוס משה פילץ, יו"ר ומחבר